

GLAS ŽUPNIJ

OKTOBER 2023

SOSTRO - SV. LENART

JAVOR - SV. ANA

ROŽNI VENEC

Aleš, župnik

V vsakdanjem življenju nas raztresa toliko reči, da pozabljamo na najvažnejše – Njega, od katerega vse prejemamo.

Obračajmo se k Bogu preko Marije v najrazličnejših trenutkih življenja – v veselju in žalosti, v hrepenenju in upanju, v obupu in brezizhodnosti. Besede rožnega venca so tolikokrat preizkušena in uslišana molitev. Toliko neslutene moči lahko dobimo v tej molitvi. Ljudje so jo mrmrali v agoniji smrti v taboriščih, v brezni smrti, na potapljavajočih se ladjah, med porodnimi bolečinami ... In prinašala je duhovno moč, mir v srce, umiritev bolečine in novo upanje.

Ne bodimo tako domišljavi in vase zagledani, češ da ta molitev ni več v skladu z modernim časom in naglim tempom življenja. Morda pa jo

ravno zaradi naglice in raznih vprašljivih modernizmov potrebujemo danes še toliko bolj.

Marija, kraljica presvetega rožnega venca in mati usmiljenja, nas vabi k molitvi rožnega venca, da bi tako lahko delovala v nas in pospeševala dar vere. Obračajmo se vsak dan k Mariji in hkrati premišljujmo najlepše in najgloblje skrivnosti krščanske vere.

Prosimo Gospoda in Marijo, da bo ta preprosta, pa vendar globoka molitev tista, ki nas bo učila preprostosti, ponižnosti in stanovitnosti na naši poti.

O SVETI MAŠI

Pripravil Aleš, župnik

OBLEKA NAREDI ČLOVEKA I.

Razmišljanje, ki ga ni pisal duhovnik

Neko poletje sva bila z ženo na dopustu nekje na slovenski obali, pa sva se odločila, da bi med tednom šla k sv. maši. Pred cerkvijo je bil stol, na stolu košara in v košari raznobarvne rute. Od daleč sem mislil, da nekaj prodajajo, ko pa sva prišla bliže, je bil na vratih napis: »Hiša molitve. Dobrodošli pri nas! Prosimo, upoštevajte naše navade! Hvala!«.

Drugače povedano, napisano je bilo, kakšna so primerna oblačila za vstop v cerkev, za dodatno pomoč pa so bile še ilustracije. Ker sva bila oba primerno oblečena, sva vstopila.

Minuto pred sveto mašo se je izpred oltarja sprehodil duhovnik v mašnem plašču, nas z nasmeškom pozdravljajal levo in desno, odšel iz cerkve in se vrnil s tisto košaro z rutami. In se brez zadrege odločno ustavil pred vsako predstavnico ženskega spola, ki ni ustrezala zapovedim dostojnega oblačenja in ji ponudil ruto, naj si ogrne gola stegna ali ramena. Pri tem njena starost

sploh ni bila pomembna! Tako me je navdušil, da sem mu skoraj zaploskal! Nič ga ni zanimalo, ali si vernik, romar ali turist, v njegovi cerkvi boš dostojno oblečen! Še nekajkrat sva bila pri sv. maši v tisti cerkvi in vsakokrat je bil pred mašo isti »obred« – duhovnik je naredil »kontrolno« po cerkvi, neprimerno oblečene opremil z rutami, potem pa pristopil k oltarju in začel maševati.

Kot bančnik si ne morem privoščiti, da bi v pisarno prišel v kratkih hlačah in majici brez rokavov – kako bi reagirali sodelavci, šefi in stranke si lahko predstavljate. Določeno okolje samoumevno predvideva primerno oblačenje, pa naj je to banka ali pa cerkev. Spoštovanje ustreznega oblačenja pa je, vsaj v cerkvi, dandanes že druga stvar.

Včasih je obstajal izraz »ta k mašna obleka«, se pravi nedeljska, praznična obleka, s katero so ljudje izražali, da sta nedelja in obisk cerkve nekaj pomembnega, svečanega. Danes pa prekratke hlače in dekolteji prav nič ne prispevajo k svečanosti nedeljskega bogoslužja, kvečjemu izražajo nespoštovanje do prostora in obreda. /.../ Moški smo narejeni tako, da gledamo. Ne občudujemo le duše, pameti, ampak pri ženskem spolu najprej opazimo zunanjo podobo. Preprosto ne moremo drugače, kot da ženski svet opazujemo.

Zato toliko bolj zamerim očetom, ki svoje hčerke pošiljajo v cerkev v kratkih hlačkah, ki komajda pokrivajo njihova rodila, da o tem, kako so oblečene zgoraj, sploh ne govorim! Še posebno zdaj, ko je toliko govora o spolnih škandalih. Vsaj dedci bi morali razumeti, kaj je dostojno v cerkvi in kaj paše samo na plažo! Vedno je čas, da se pred odhodom v cerkev pogledaš v ogledalo in presodiš, kako si oblečen.

Za zaključek in spodbudo pa še napis, ki sem ga videl na neki cerkvi na Štajerskem. Takole piše:

»Cerkev je božja hiša, hiša božjih otrok. Preden vstopiš v cerkev, izključi mobilni telefon in odstrani žvečilni gumi. V cerkev vstopaj dostojno oblečen. V cerkvi se obnašaj spoštljivo in dostojno. Ob vstopu v cerkev je primerno, da se pokrižaš z blagoslovljeno vodo, saj te spominja na tvoj krst. V cerkvi pozdravi gostitelja Jezusa in nato tudi Marijo in svetnike. Pred tabernakljem, kjer se hrani Najsvetejše (označuje ga rdeča večna luč), poklekni, da počastiš Jezusa v podobi kruha med nami. V cerkev k božji službi prihajaj pravočasno in ne odhajaj pred zaključkom. Cerkev je kraj tišine in molitve, ne pa govorilnica.«

(vir: <https://www.diz.si/vsako-polet-je-v-cerkvi-prevec-gole-koze-in-premalo-obleke>)

KAJ LAHKO ŽUPNIJA NAREDI ZAME (ZELO OSEBNO)

Damjanca Šubelj

5. KAKO SMO PA S HUMORJEM?

Hommage Sašu Hribarju

Kar vidim obraze in privzdignjene obrvi nekaterih naših župljanov, ko preberejo naslov 'Hommage Sašu Hribarju'. Hommage temu levičarju, temu »komunistu«, ki se je tako norčeval tudi iz našega kardinala.

Sašo je bil moj rojak. Hodili smo v isto šolo, imeli športne dneve na Koščakov hrib, kjer, kot je on dejal, »ni nč, ampak res čist nč«, vendar smo strašno radi hodili gor. Bil je bratov sošolec, zato sem vedela, da je lucidno genialen norec v najžlahtnejšem pomenu te besede že pred Radiem Ga Ga. Z Edvardom Žitnikom, Robertom Škrjancem in Juretom Gošnikom je imel punk skupino. Njihov največji hit je bil »Slovenija truplo«. Oboževali smo jih zato, ker so bili tako inteligentno prismojeni. Res je sicer, da je veliko materiala za norčevanje dobil tudi od katoliške cerkve kot institucije. Verjetno pa ne veste, da je med osamosvojitveno vojno pri sveti maši, ki jo je daroval dr. Jože Plut v bližini Medvedjeka, spoštljivo prebral berilo. Imel je spoštljiv odnos do vere, do kristjanov in do Cerkve.

Sašev nabor likov je bil fascinanten. Politiki so bili še veseli, če jih je imitiral. Ko smo ob petkih pritiskali ušesa k radiu in je Sašo izvajal svoje imitacije, smo se smejoč spogledali in rekli: »Sam reeessss...«. Ko se je Radio Ga Ga še ekraniziral, smo se valjali od smeha, ko je na primer Angelca prinesla »paticčko«. Ali pa, ko se je Janez izpovedal Ifigeniji in smo poznali vse place v Grosupljem, ki jih je našteval ta »Janez z Lobčka«. Za norčevanje v oddajah ga ni nihče tožil. Mislim, da zato, ker je, konec koncev, pripovedoval resnico. Tisto, ki smo jo vsi nekako čutili, pa jo je on »dal na svitlo« namesto nas.

Nekoč mi je naša rejenka rekla: »Lepo mi je bilo pri vas in pogrešam tvoje šusanje.« In potem sva skupaj malo zašusali. Najbrž potrebujete razlago. Oba moja starša sta imela smisel za humor, za šusanje pa je bil zadolžen oče. Še sedaj ga vidim, kako je oponašal dinozavra ali pa je bil kragulj, saj je vseeno. Cepali smo od smeha. Šusanje pomeni, da smo se malo »spustili s ketne« in koga oponašali, kaj veselega prepevali, se pačili, si malo nagajali ali pa si kaj hecnega pripovedovali. Vse to pa na robot, zbadljiv in no, na tak, šusast način. V naši družini je bilo to normalno in smejali smo se, da nas je vse bolelo. Ko sem se poročila in sem prvič zašusala pred svojim možem, me je zgroženo pogledal. Gotovo si je mislil, »o, Marija, kaj sem jaz oženil.« S časom se je malo omeščal in ni več tako napet, kot da bi

pojedel žrd. Sedaj tudi on kdaj zašusa, otroke sem pa itak jaz navadila na to, da je šusanje najboljši ventil za vsakdanje tegobe.

Mislím, da naša župnija s humorjem ni ravno na ti, kaj šele s šusanjem. Pri sveti maši si nadenemo trpeč izraz na obraz. Ko se je treba obrniti levo, desno, ali celo nazaj, kar je za nekatere še posebej težka disciplina, da si podamo roke za pozdrav miru ali pa si vsaj pokimamo, gre pogled nekam mimo. Še če kakšen otroček malo teka po cerkvi, ali pa krepí svoje glasilke z jokom, so starši deležni očitajočih pogledov in celo neposrednega oštevanja pred cerkvijo. Ko pridemo iz cerkve, večinoma zamišljeno stojimo vsak pri svoji skupinici in rešujemo globalno segrevanje ter druge svetovne katastrofe, ali pa čim prej pobegnemo v varno zavetje doma. Tako se tudi jaz pred cerkvijo varno držim svojih prijateljev, a mi prav manjka krog, ki smo ga v domači župniji naredili pred cerkvijo, da se je vsak lahko pogovarjal z vsakim. Ko se člani ŽPS vsako tretjo nedeljo trudijo s kavo in čajem po svetih mašah, nas ostane pred cerkvijo v klepetu večinoma ena in ista peščica.

Par sobot nazaj sva bila na poroki na Lipoglavu, kjer je imel župnik Martin Golob zelo tehten nagovor mladoporočencema. Nato pa je dejal: »Kaj pa je naloga ženinove priče?« Napeto smo prisluhnili in premišljevali, kaj bi to lahko bilo.

Martin pa pravi: »Ja, da ostane trezen!« ;) in cerkev je bruhnila v smeh. Kaj želim s tem povedati? Da ni nič narobe, če se tudi kristjani hecamo, smejimo, šusamo, veselo sprostimó in družimo.

Če mi boste po tem članku rekli, »ah, to je pa un šus«, bom to vzela kot kompliment.

Naj se vrnem nazaj k Sašu. Ob slovesu od njega so v raznih govorih izjavljali, naj mu bo lepo za mavrico, ali kjerkoli že je... Le Tilen Artač je v svoj poslovilni govor vključil Boga in je v vlogi psihologinje Ifigenije dejal: »Jaz pa bi rada povedala samo tole fantku, a-ne-da.... Včasih, ko se zgodi tole, kar se je, rečemo: Bog mu daj večni mir. Jaz pa rečem: tud ti daj Bogecu mal miru, ker včasih si znal biti zelo zelo intenziven.«

Sašo je čutil do svojega občinstva veliko odgovornost. Zavedal se je, da ne moreš samo afen guncati ter pri tem podcenjevati svojega občinstva, biti do njega omalovažujoč, vzvišen, nespoštljiv ... Ne, on je po vsaki oddaji spraševal svoje sodelavce: »A je bil kakšen odziv?« Tudi jaz ob vsakem članku, ki ga napišem, čutim do vas, bralcev, veliko odgovornost in sem vedno znova radovedna, če bo kakšen odziv.

Tokrat še posebej. ;) Do takrat pa si želim, da bi Saševi sodelavci še naprej šusali na Radiu Ga Ga ali pa kje drugje in Sloveniji dajali veselje in vedrino, ki ju nujno potrebujemo.

NACIONALNI MESEC BRANJA IN DAN REFORMACIJE

Milena Černe

Rada berem. Rada berem zgodbe, ki mi pomagajo v življenju, ki prinašajo določena spoznanja, zanimive misli, ki me delajo bogatejšo. Boljšega človeka. Če ne bi znala brati, ne bi spoznala naslednje zgodbe. V branje mi jo je priporočil sodelavec, saj nosi globoko sporočilo in je bila poučna tudi za dijake. Takole gre: Živel je bogat človek, ki je rad delal dobro. Nekega dne je opazil, v kakšni revščini živi ubog tesar. Bogataš ga je poklical k sebi in mu zaupal gradnjo imenitne hiše. »Uporabljal je najzlahtnejše gradivo in delo zaupaj le najboljšim mojstrom! Nič naj ti ne bo predrago.« Rekel je še, da gre na potovanje in upa, da bo hiša končana, ko se vrne. Tesar je v naročilu spoznal veliko priložnost. Skoparil je pri gradivu, delo je zaupal nemarnim delavcem, ki jih je slabše plačal, njihove napake pa prekril z oblogami in barvami. Kjerkoli se je dalo, je stene skrajšal ali zožil. Ko se je bogati mož vrnil, mu je tesar prinesel ključ in rekel: »Držal sem se tvojih navodil in zgradil sem tako hišo, kakršno si mi naročil.«

»Vesel sem,« je rekel bogataš, vrnil ključe graditelju in dejal: »Tu imaš ključe. Tvoji so. To hišo sem dal graditi zate. Poklanjam jo tebi in tvoji družini.« V prihodnjih letih je tesar vidno obžaloval, ker je tako ogoljufal samega sebe. »Ko bi bil vedel,« si je govoril, »da hišo gradim zase!«

Če ne bi znala brati, bi bila prikrajšana za zanimive zgodbe. Tudi otrokom so vseč in iz njih črpajo modrosti za življenje. Bogatijo si besedni zaklad, v knjigah iščejo vrednote, razvijajo domišljijo in vidijo, kako junaki rešujejo težave, kakšna usoda jih doleti, iz njih črpajo tudi zase pomembna spoznanja za življenje. V tej zgodbi je biblijsko sporočilo: »Vse, kar želite, da bi ljudje vam storili, storite vi njim.« Ta zgodba nas uči, da ne smemo goljufati, saj se nam slabo vrne. Dobrotnik je bil občutljiv za stisko drugega, opazil je tesarjevo revščino in pomagal. Tudi v družini,

razredu, družbi pomagamo drug drugemu in moramo čutiti stisko posameznika. Pravijo, da se dobro vrača z dobrim.

V tem mesecu še poteka nacionalni mesec branja in že Pavček je zapisal, da če ne bomo brali, nas bo pobralo. Si vzamemo čas za branje, saj nas le-to lahko popelje na čudovito potovanje odkrivanja novih besed in spoznavanja različnih usod? Predvsem ko nam je hudo, radi odpremo Biblijo in najdemo nasvet za lažje premagovanje svoje stiske. Hvaležna sem, da so v času reformacije delovali pametni možje. Trubar nam je napisal prvo knjigo in bil je naš prvi pisatelj. Tudi utemeljitelj knjižnega jezika. Če ga ne bi bilo, je vprašanje, če bi sedaj brala in pisala slovensko. Dalmatin je prevedel celotno Biblijo, delo, ki zahteva več mož, on pa je bil sam, zaprt na Turjaku in brez pomoči računalnikov. V času reformacije, dan reformacije obeležujemo 31. 10., smo dobili tudi prvo slovnico, celo slovar in v Ljubljani je delovala tiskarna Janža Mandelca. Smo potomci dragocene dediščine. Že res, da smo majhni, toda veličina naroda se meri po tem, kaj ta narod ustvari. To so njegova umetniška dela, športni dosežki,

njegov čut za sočloveka. Medsebojna pomoč. Ljubezen do besede. Redki narodi tako gojijo poezijo kot ravno mi in imajo toliko ustvarjalcev. Ni naroda brez jezika. Brez jezika, ki je zapisan v knjigah, ki so zakladnica lepih misli in modrih sporočil.

Za vedno ti ostane v spominu, ko so ti starši brali ali ti pripovedovali zgodbe. Čutil si se varnega in sprejetega, to je bila posebna vez. Knjige nas zabavajo in zblížujejo. Imajo čustveno obarvano vsebino. Da lažje prepoznaš svoja čustva, strah, žalost, se lažje vživiš v drugega, ga razumeš. To nas povezuje, dela srečnejše, in če ima otrok dejavnosti, ki ga zaposlujejo in izpolnjujejo, bo krenil po pravi poti, našel svoj smisel, upanje, ljubezen in vero.

SVETOVNI DAN MLA- DIH – LIZBONA 2023

Jožica Puškarić

Svetovni dan mladih (SDM) je srečanje mladih z vsega sveta s papežem. Je tudi romanje, praznovanje mladih, izraz vesoljne Cerkve in priložnost za evangelizacijo v svetu mladih. Čeprav je njegova katoliška identiteta jasna, svetovni dan mladih odpira vrata vsem, ne glede na to, kako blizu ali daleč od Cerkve so.

Na škofijski ravni se praznuje na nedeljo Kristusa Kralja, vsaki dve, tri ali štiri leta pa kot mednarodno srečanje v mestu,

ki ga izbere papež, ki se dogodka tudi udeleži. Združuje na milijone mladih, ki praznujejo svojo vero in pripadnost Cerkvi.

Svetovni dan mladih se je od svoje prve izvedbe v Rimu leta 1986 izkazal kot kraj rojstva poklicev za zakon in posvečeno življenje ter orodje za evangelizacijo in preoblikovanje Cerkve.

Njegov cilj je vsem udeležencem omogočiti izkušnjo univerzalne Cerkve in spodbuditi osebno srečanje z Jezusom Kristusom. Je nova spodbuda za vero, upanje in dobroteljnost celotne skupnosti države gostiteljice. Svetovni dan mladih, ki ga ustvarjajo mladi, si prizadeva tudi za spodbujanje miru, edinosti in bratstva med ljudmi in narodi po vsem svetu. Več sto mladih iz Slovenije se je udeležilo svetovnega srečanja mladih z vsega sveta s papežem Frančiškom. Med njimi tudi mladi iz Slovenije, ki so se na pot odpravili ravno v teh dneh. Srečanje bo obsegalo druženje s tisoči mladimi kristjani, ki praznujejo svojo vero, spoznavajo kulturo Portugalske in vesoljno Cerkev ter spotoma sklenejo številna nova prijateljstva.

Kako je SDM nastal?

Po mnenju mnogih gre za najlepšo novost, ki jo je vpeljal papež Janez Pavel II. Leta 1984 se je papež odločil, da bo na cvetno nedeljo v Rimu organiziral srečanje ob mladinskem jubileju svetega leta odrešenja 1983-1984. Pričakovali so 60 tisoč romarjev, vendar se je dogodka udeležilo 250 tisoč mladih iz različnih držav sveta.

Izkušnja je bila tako pomembna za celotno Cerkev, da se je sveti oče odločil, da praznovanje naslednje leto ponovi. Na tem srečanju so 300 tisoč mladih romarjev razporedili po mestnih cerkvah, kjer so bili zbrani v trenutkih molitve in kateheze, sledilo pa je skupno srečanje na Trgu svetega Petra, kjer so se udeležili praznovanja s papežem. Istega leta (1985) je Janez Pavel II. napisal apostolsko spodbudo mladim vsega sveta in 20. decembra razglasil ustanovitev Svetovnega dneva mladih.

V nagovoru kolegiju kardinalov in rimski kuriji je papež takole pojasnil ustanovitev svetovnega dneva mladih: "Vsi mladi se morajo čutiti spremljane s strani Cerkve: zato se celotna Cerkev v povezavi s Petrovim

naslednikom na svetovni ravni čuti bolj zavezana današnji mladini, njenim skrbem in zahtevam, njeni odprtosti in upanju, da bi odgovorila na njena hrepenenja ter z ustreznim potekom razvoja posredovala gotovost, ki je Kristus, resnico, ki je Kristus, ljubezen, ki je Kristus."

Kako SDM poteka?

V enem tednu so mladi z vsega sveta sprejeti v javne (telovadnice, šole, paviljoni ...) in župnijske nastanitve ali k družinam. Poleg trenutkov molitve, izmenjave in prostega časa se mladi, vključeni v to praznovanje, udeležujejo različnih pobud, ki jih organizira ekipa Svetovnega dneva mladih na različnih lokacijah po mestu. Vrhunec predstavljajo praznovanja, na katerih je prisoten papež: pozdravna in otvoritvena slovesnost, križev pot, bdenje in zaključna sveta maša v zadnjem dnevu.

Letošnje geslo in vsebina SDM se glasi:

“Marija je vstala in se odpravila v naglici” (Lk 1,39) je svetopisemski citat, ki ga je papež Frančišek izbral za geslo SDM, ki je prvič potekal v portugalski prestolnici Lizboni. Svetopisemski stavek (citat iz evangelija po svetem Luku) odpira pripoved o Marijinem obiskanju sorodnice Elizabete, svetopisemskem odlomku, ki sledi angelovem oznanjenju Mariji, da bo mati Božjega Sina, ki je bilo tema zadnjega svetovnega dneva mladih v Panami. Mednjunim pogovorom

o oznanjenju angel Mariji pove, da je njena starejša sorodnica, ki je veljala za nerodovitno, noseča. Potem ko je angelu zatrdila: “Glej dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi,” (Lk 1,38) se Marija odpravi v Ain Karim, vas blizu Jeruzalema, kjer je živila Elizabeta in pričakovala rojstvo Janeza, ki bo postal sveti Janez Krstnik.

Marija iz Nazareta je eden izmed velikih zgledov krščanske poti. Uči nas, kako reči Bogu “da”. Bila je osrednji lik zadnjega SDM in bo to ponovno tudi v Lizboni. V svetopisemski

zgodbi o obiskanju je Marija s svojim dejanjem vstajenja predstavljena kot žena ljubezni in misijonarka. Odhod v naglici predstavlja držo, na katero papež Frančišek v sporočilu za Svetovni dan mladih v Lizboni 2023 nakazuje: “Naj bo evangelizacija mladih dejavna in misijonarska, saj bodo tako prepoznali in pričevali o navzočnosti živega Kristusa.”

V apostolski spodbudi Kristus živi je papež nagovoril zlasti mlade in jih izzval, naj bodo pogumni misijonarji: “Kam nas pošilja Jezus? Ni meja, ni omejitev: pošilja nas povsod. Evangelij je namenjen vsem,

ne le nekaterim.” (CV 177) Letošnjega SDM so se udeležili tudi mladi iz župnije Javor in Sostro. Ta izkušnja druženja in vere jim je lepa popotnica za življenje in dragocen spomin.

ZADNJA URA? TO SE ME NE TIČE

Lojze Grčman

Oprostite mi, prosim, tisti, ki sem vam o tem pogovoru že govoril. Ne le dotaknil, presunil me je in preprosto ne morem obiti težnje, da ne bi vsaj koščka tega dal tudi naprej.

Na tem svetu ni bolj gotove stvari od naše smrti. Gospa Marjana Bernot, s katero sem se pogovarjal, se z njo in trpljenjem srečuje vsakodnevno, saj je koordinatorka paliativne oskrbe na ljubljanskem Onkološkem inštitutu.

"V zadnjih trenutkih je ljudem pomembno, kaj so doživeli. Kako polno je to življenje bilo, ne toliko materialne stvari. Če je nekdo zelo materialno obremenjen, to ne pomeni, da bo toliko lažje umrl. Prej je lahko to večje breme. Vse, kar v življenju pridobimo, na koncu izgubimo. Izgubimo tudi svoje telo," je bila ena njenih misli, ki so mi najbolj ostale v spominu.

In tudi ta: "V zadnjem obdobju pridejo v ospredje duhovne razsežnosti, ki so za posameznika toliko bolj pomembne, da doseže notranji mir in spokojno smrt. Takrat gre za vrednote, ki so bile človeku v življenju v ospredju. S pogovorom z bolnikom in njegovimi bližnjimi lahko zaznamo, kaj je to." Ne razmišljajmo torej o zadnji uri šele takrat, ko že spoznamo, da je napočila, ampak že prej. Ker enkrat bo nedvomno prišla.

ZA SINODALNO CERKEV

Člani Župnijskega pastoralnega sveta

SINODALNOST pomeni način delovanja in življenja cerkve. Začetek kvalitetne SINODE potrebuje pripravljenost občestva, da vsak posameznik, vernik prispeva svoj del na različne načine in na različnih nivojih delovanja lokalne cerkve. S svojim znanjem, talenti, darovi, prostovoljstvom in pridnimi rokami.

Člani Župnijskega pastoralnega sveta (ŽPS) se trudimo prisluhniti slehernemu izmed nas. Ugotavljamo, da se župljani med seboj premalo poznamo, predvsem pa smo različni. Kako v duhu sinodalnosti to spremeniti? Sprejeli smo izziv. Razdeljeni v tri skupine smo oblikovali različne cilje.

V tem cerkvenem letu načrtujemo različna srečanja župljanov in krajanov pod sloganom »PRIPELJI ENEGA«. Šoseda. Sorodnika. Ateista. Šefa. Sošolca. Znanca.

Skupina za diakonijo pripravlja izlet za farane Sostra in Javorja. Želimo si, da bi se znali sprostiti, medsebojno povezati in duhovno obogatiti. Zato bomo začeli bolj sproščeno.

Skupina za bogoslužje vabi k aktivnemu sodelovanju starše otrok. Tako bodo starši prevzeli branje beril pri otroški maši vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 10. uri. Skupina prosi, da k sodelovanju pristopite v čim večjem številu in z dobro voljo polepšate praznovanje Gospodovega dne.

Skupina oznanjevanje načrtuje medgeneracijska srečanja. Srečali se bomo ob igranju različnih družabnih iger, ekipno pomerili na bowlingu. Vsebina zadnjega srečanja naj ostane še skrivnost.

V Glasu župnije in tedenskih obvestilih, socialnih omrežjih župnije vas bomo pravočasno obveščali o podrobnostih dogodkov. Vabimo Vas z odprtimi srci.

Stopite nam naproti, ker smo vsi delček cerkve, ki nam želi prisluhniti. Tudi z molitvijo.

"GRADIMO" SKUPNOST S KAVO IN ČAJEM

Jan Bitenc

Z novim šolskim letom ste verjetno opazili, da se je po nekaterih nedeljskih mašah vrnilo druženje ob kavi in čaju. V lanskem letu je ŽPS začel to aktivnost z namenom, da farane po maši zadržimo še malo pred cerkvijo (našim skupnim domom) ob klepetu ali pa tudi bolj resnemu pogovoru.

Želimo si, da bi poleg skupnega obhajanja bogoslužja postali bolj povezani in rasli kot skupnost, si zaupali svoje težave in tudi uspehe. Mislimo, da samo trdno povezana skupnost lahko kljubuje izzivom časa in oznanja Božjo besedo v vse bolj individualiziranem svetu.

Zato, če še kdaj oklevate, ali bi se ustavili pri mizi s toplim napitkom, ne oklevajte več. Posebej v prihodnjih mesecih, ko se bo vreme shladilo. Trenutno kavo in čaj pripravljamo člani ŽPS (3. nedelja v mesecu ob 7.00 in 10.00) ter 3. zakonska skupina (1. nedelja v mesecu ob 10.00) s pomočjo župnije, ki zagotavlja potrebne sestavine. Kuharske ekipe so različno številčne, zato vas vabimo, da k mizi s čajem in kavo pristopite sami. Če bi se radi pridružili ekipi za pripravo me kontaktirajte, lahko se pridružite sami ali pa tudi kot skupina.

DAROVI ZA ORGLE

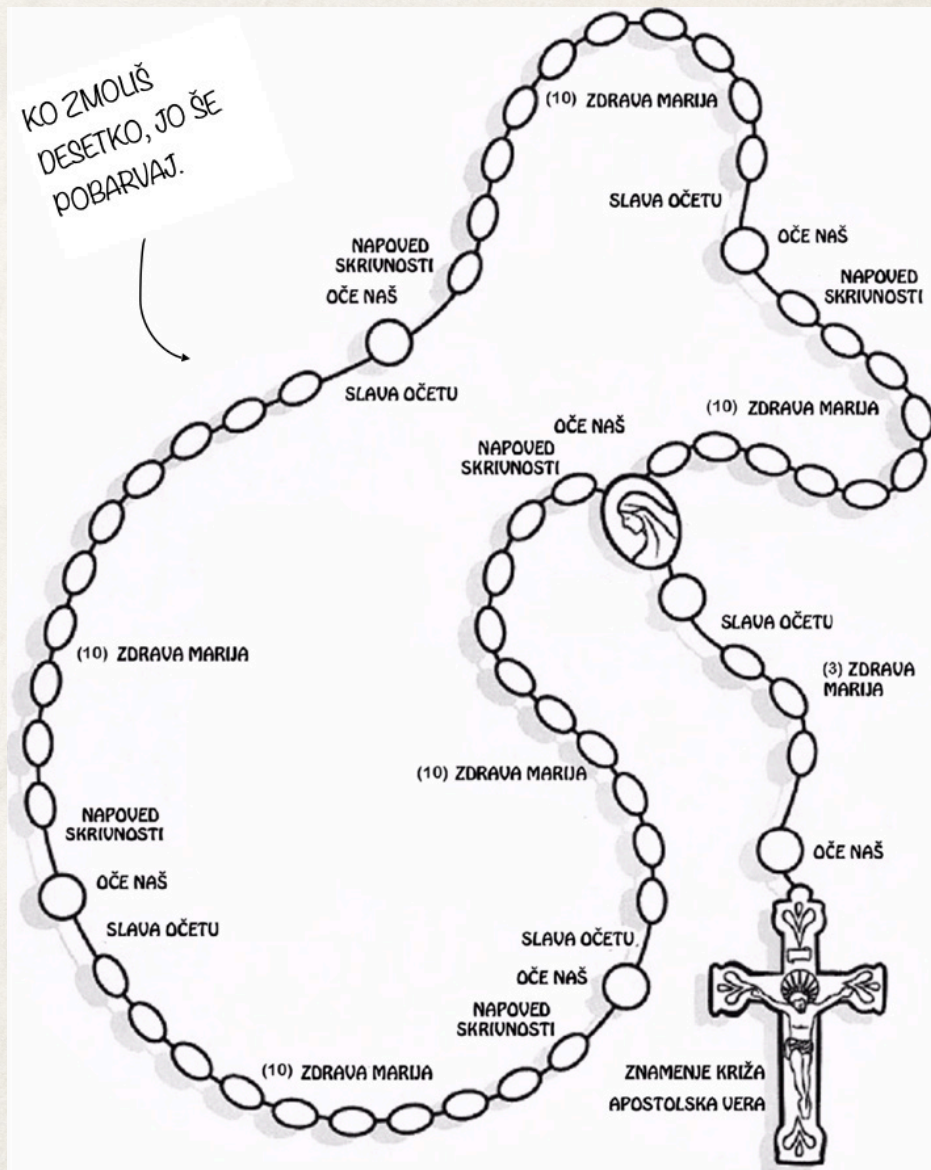
Do 20. 9. 2023 so v župnijsko pisarno prinesli dar za orgle ali nakazali na račun (pri nakazilih direktno na račun lahko pride do zamika objave v Glasu): Damjanca Š. ob RD 100€, M. Jozelj 100€, ob poroki BBV 300€, neimenovani 100€, prinesitelj 250€, druž. Habič 100€, nabiralnik v cerkvi 175€, 200€ Ivana Šubelj, 1065€ Gregor Peterca s.p.

ZA NASMEJAN VSTOP V NOVO ŠOLSKO LETO

Pripravila: Ema Jakoš

Naj nas spodnji rožni venec spomni na to lepo molitev – še posebno v oktobru, mesecu rožnega venca.

ŽUPNIJSKI KOLEDAR ZA OKTOBER 2023

1. 10. – 26. NML – rožnovenska; 3. zakonska skupina ob 19h.
2. 10. – Karitas ob 17h; Frančiškovi popotniki po sv. maši.
3. 10. – Katehetje ob 18h; Transitus ob 19h, Študentska skupina ob 20h.
5. 10. – prvi četrtek; pri maši in češčenju sodeluje Skupina ljudskega petja, ob 20h skupina Mladi v poklicu.
6. 10. – prvi petek, obiskovanje bolnih in ostarelih po župniji, Mladinska skupina ob 20h.
8. 10. – 27. NML.
9. 10. – Obletnica blagoslovitve pokopališke kapele – sveta maša ob 19h v pokopališki kapeli. OFS po sv. maši.
10. 10. – Priprava na krščevanje ob 17h, ob 20h Študentska skupina.
12. 10. – Srečanje za upokojence ob 9h.
13. 10. – Ob 20h srečanje Mladinske skupine in 2. zakonska skupina.
14. 10. – Taizejska molitev ob 20h.
15. 10. – 28. NML, krstna in ŽPS nedelja.
16. 10. – ŽPS Sostro ob 20h.
17. 10. – Študentska skupina ob 20h.
19. 10. – Mladi v poklicu ob 20h.
20. 10. – Mladinska skupina ob 20h.
21. 10. – Ministrantsko srečanje ob 10h, 1. zakonska skupina ob 20h.
22. 10. – 29. NML – Misijonska nedelja.
24. 10. – Študentska skupina ob 20h.
27. 10. – Molitev za mir pri Sv. Urhu ob 18h, Mladinska skupina ob 20h.
28. 10. – Animatorji oratorija kostanjev piknik.
- 28./29. 10. – Prestavitev ure na zimski čas. Večerne svete maše ob 18h.
29. 10. – 30. NML; sveta maša še pri Sv. Urhu ob 10.30.
30. 10. – 5. 11. – jesenske počitnice – ni verouka.
31. 10. – Študentska skupina ob 20h.

MOLITEV ROŽNEGA VENCA V SOSTREM: ponedeljki: ŽPS; torki in srede: FARANI; četrтки: Mešani pevski zbor in Omnes Unum; petki: študenti, mladina, Frančiškovi popotniki; sobote: zakonci in Mladi v poklicu

www.zupnija-sostro.com

ŽUPNIJA SV. LENART - SOSTRO in ŽUPNIJA SV. ANA - JAVOR

Sostrska c. 1, 1261 Dobrunje / Javor 1, 1261 Dobrunje

M: 031 281 888

E: zupnija.sostro@gmail.com

W: zupnija-sostro.com

SVETE MAŠE

Nedelja: 7.00, 8.30 (Javor), 10.00
Zadnja nedelja v mesecu: sv. Urh:
10.30

DELAVNIKI:

pon, čet, pet, sob 18.00
tor, sre: 7.00

ŽUPNIJSKA PISARNA SOSTRO

Torek: 8.00 - 9.00

Torek: 15.30 - 16.30

Petek: 15.30 - 16.30

TRR NKBM SI56 0430 2000 3007 469

**ŽUPNIJSKA KARITAS
SOSTRO**

Vsak prvi ponedeljek v mesecu ob 17h.

DBS SI56 1914 6501 5232 838

ŽUPNIJSKA PISARNA JAVOR

Ponedeljek: 16.00 - 17.00

TRR NKBM SI56 0430 2000 3168 295

Izdaja: Župnija Sostro

Uredniški odbor: Tea Janušič,

Aleš Tomašević

Dizajn: Nikola Janušič

Tisk: *Salve d.o.o.*

Foto: *splet, arhiv župnije*